

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

Конференцію схвалено УКРІНТЕЇ (Посвідчення №455 від 05.10.2020)

6 ЛИСТОПАДА 2020

М. ВІННИЦЯ, УКРАЇНА

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ ПРОВЕДЕННЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

ТОМ 4

ISBN 978-617-7171-55-2
DOI 10.36074/06.11.2020.v4

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

6 ЛИСТОПАДА 2020

М. ВІННИЦЯ, УКРАЇНА

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ ПРОВЕДЕННЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

ТОМ 4

Голова оргкомітету: Коренюк І.О.

Верстка: Білоус Т.В.

Дизайн: Бондаренко І.В.

А 43 **Актуальні питання та перспективи проведення наукових досліджень:** матеріали міжнародної студентської наукової конференції (Т. 4), 6 листопада, 2020 рік. Вінниця, Україна: Молодіжна наукова ліга.

ISBN 978-617-7171-55-2

DOI 10.36074/06.11.2020.v4

Викладено матеріали учасників міжнародної мультидисциплінарної наукової конференції «Актуальні питання та перспективи проведення наукових досліджень», яка відбулася у місті Вінниця 6 листопада 2020 року.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою «УкрІНТЕІ» в базі даних науково-технічних заходів України та інформаційному бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення № 455 від 05.10.2020).

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0).

Всі роботи збірника, що містять DOI індексуються в Google Scholar, ORCID, CrossRef та OUCI (Український індекс наукового цитування).

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 14.

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

DEVELOPMENT OF DOCTOR–PATIENT COMMUNICATION COMPETENCE IN EMERGENCY MEDICINE Арріакх Н.	8
MYTHS AND THE TRUTH ABOUT GENERATION Z Істомін І.А.	10
ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ ВИМОВИ Риженко М.В.	12
ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНИХ ІДЕАЛІВ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА Козловська Д.	15
ВИЩА ОСВІТА НІМЕЧЧИНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ Лижнюк В.В.	17
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ФОРМ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ Руденський Р.Є.	19
ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ІНТОНАЦІЙНІ УЯВЛЕННЯ» У ФОРТЕПІАННІЙ ПЕДАГОГІЦІ Стягайло Ю.	22
ДО ПРОБЛЕМИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ Хакімова Т.	26
ЗНАЧЕННЯ НЕСКЛАДНИХ ДОСЛІДІВ ДЛЯ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ Чуприна С.В.	29
ЙОГА - ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ Мантєєва М.О.	30
ОРГАНІЗАЦІЯ НАОЧНО-РОЗВИВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА З ПІЗНАВАЛЬНО-МОВНОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ Галушка А.М.	33
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ КЛАСАХ Пригула В.А.	35

Руденський Ростислав Євгенович, магістрант факультету педагогіки та психології
Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, Україна

Науковий керівник: Писарчук Оксана Тарасівна, канд. пед. наук, доцент, доцентка
кафедри педагогіки та методики початкової і дошкільної освіти
Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, Україна

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ФОРМ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Дидактика віддаленого навчання – дистанційного, є відносно новою для педагогічної науки. Причиною цьому слугує доволі велика кількість факторів, серед яких і державна освітня політика у реалізації концепції відкритої освіти, посилене впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в освітній процес, комп'ютерно орієнтоване освітнє середовище школяра й учителя, цифровізація освіти, інклюзивність тощо. Все це більшою чи меншою мірою обумовлює зміну вектора руху з традиційної класно-урочної системи у її якісно вищий рівень розвитку. Перед дидактами, методистами, вчителями-практиками, науковцями й педагогічними працівниками усіх освітянських і суміжних спільнот поставлено нове завдання – дослідити сутність та специфіку організації дистанційного навчання в різних умовах, виокремити дієвий, раціональний інструментарій, з яким охоче, методично правильно, науково обґрунтовано вчителі разом з учнями та батьками зможуть організувати ефективний освітній процес у нових умовах.

Віддаленість суб'єктів взаємодії освітнього процесу історично не є новою для науки, бо змінилися лише умови, а разом із ними незалежно змінюються форми навчання, методики викладання, освітні парадигми й вимоги. Як і колись, кореспондентське навчання, домашня освіта, екстернат, а згодом заочне навчання, і перші зародки на зламі другого і третього тисячоліть масштабувалися сьогодні до організації освітнього процесу за допомогою Інтернет ресурсів. Світ змінюється, змінюється і роль учителя, учнів та батьків, які завжди в історичній ретроспективі об'єднували зусилля, аби якнайкраще забезпечити здобуття освіти. Сучасний формат навчання знову ж вимагає такої колаборації.

Форму організації навчання, як одну з основних категорій дидактики, розглядало чимало вітчизняних та зарубіжних вчених: Коменський Я.-А., Онищук В., Мальований Ю., Римаренко В., Бондар В., Фіцула М., Савченко О., Малафіїк І., Волкова Н., Лозова В., Максимюк С., Чайка В., Бабанський Ю., Скаткін М., Занков Л., Данилов М., Єсіпов Б. та багато інших.

Зазначимо, що дистанційне навчання не є окремою, самостійною повнозначною системою навчання на відміну від класно-урочної, мангеймської, плану Трампа чи інших [5]. Дистанційна форма є видозміною класно-урочної системи. В основі такої видозміни – модифікації – лежать два складники: концепція відкритості освіти, та збільшення питомої частоти використання ІКТ в освітньому процесі загалом. Розуміння створення нових та модифікацій форм навчання та їх систем є ключовим для упорядкування в науці. Треба чітко знати напевне, яка із форм навчання породжувала іншу, видозмінювала, чи стимулювала абсолютно нову появу, якщо така має місце. З цією метою усі форми навчання, чи їх систему слід розглядати через такий індикатор: відкритість та закритість системи освіти, та навчання зокрема. Суголосною з цього приводу є думка Овчарука О., Шуневича Б., Владимирської Є., Бикова Ю., які чітко розмежують дистанційне навчання та відкрите [2, 3].

«Відкрите навчання» – це поняття вміщає у себе дистанційне навчання, але у своїй сутності ним не є. Відкрите навчання, відкрита освіта – це, перш за все, освіта для всіх,

незалежно від місця проживання, соціального статусу, доходів, віросповідання, статі, віку, особливостей психологічного й фізичного розвитку. Це концепція, в основі якої ідеї демократичності, гуманізації, інклюзивності, якості освіти, а дистанційні форми навчання є лише засобом реалізації цієї концепції. Концепція освіти для всіх лежить в основі української освітньої політики, й гарантує право на освіту кожного громадянина. Цю концепцію проголошено і такими міжнародними спільнотами, як ООН, ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ та інші.

Порівняльний аналіз різноманітності тлумачень поняття «дистанційне навчання» дає змогу виокремити два домінуючі ядра: освітній процес (у цьому ж значенні навчальна взаємодія, навчально-виховний процес) відбувається між суб'єктами віддалено; цю взаємодію (навчальну діяльність) реалізують різні теле-, комп'ютерні, інформаційно-комунікаційні технології та технічні засоби. Однак такий підхід є дещо неправомірним з боку авторів, оскільки дистанційне навчання, як система здобуття освіти зародилася історично набагато швидше ніж ІКТ, телебачення, мобільний зв'язок й інше. Таким чином визначальним ядром, та дидактичною сутністю дистанційного навчання є віддаленість суб'єктів взаємодії. Повноцінно таку віддаленість слід розглядати із двох сторін: віддаленість від закладу освіти, та віддаленість між вчителем та учнем. Так, наприклад, в історії педагогіки та шкільництва простежується ціла низка форм дистанційного навчання (далі ФДН), у яких вчитель та учень були віддалено у просторі та часі від закладу освіти, а також і ФДН, у яких лише учень чи здобувачі освіти були дистанційованими.

За віддаленістю від закладу освіти виділяємо такі форми дистанційного навчання: домашня освіта, гувернерство, тьюторство, менторство, репетиторство [1]. За віддаленістю між вчителем (викладачем) та учнями (здобувачами освіти) такі: кореспондентське, заочне навчання, екстернат, Інтернет-навчання (синхронно й асинхронно). Здобуваючи освіту віддалено і від закладу освіти, і від викладача породжується самоосвіта.

Цікавим і до кінця ще не вивченим у системі форм дистанційного навчання є феномен інтернет-навчання. Серед науковців і досі не має чітких дефініцій, розмежувань, характеристик обґрунтування. Очевидним залишається одне: в основі такого навчання лежить використання мережі Інтернет, за допомогою сучасних девайсів та ІКТ. Для того щоб зрозуміти сутність кожної ФДН треба розглянути дидактичну сутність, основи, принципи, переваги, моделі та режими дистанційного навчання.

Зауважимо, що на сучасному етапі розвитку усі форми навчання, не лише дистанційна, відбуваються у комп'ютерно орієнтованому освітньому середовищі [2], де мережа Інтернет є чи не найважливішим процесуальним забезпеченням. Дистанційне навчання повніше розкриває потенціал використання ІКТ, відкриває більше можливостей для учнів та вчителя, які розглянемо пізніше. Для того, щоб зрозуміти дидактичні переваги дистанційного навчання, яке повністю реалізується у відкритому комп'ютерно орієнтованому освітньому середовищі, слід вдатися до розгляду процесу модифікації форми навчання на основі впровадження нового засобу та об'єкта навчання.

Перші комп'ютери, тоді ще електронні обчислювальні машини, в освітній процес широко вводилися у 70-80-х роках двадцятого століття. З позиції педагогів, перш за все, комп'ютери повинні були допомагати в плануванні уроку, прогнозуванні його ефективного проведення, доцільності використання учителем та учнем [4]. Пізніше, сфера використання комп'ютера в освіті розширилася, відкрилися можливості для використання його учнями. Так, створювалися банки інформації, до яких зверталися учні у процесі написання рефератів, перших доповідей, чи вивчали зміст теми самостійно. Згодом створювалися й перші комп'ютерні дидактичні ігри, тести, колоквиуми [4]. Виокремилася нова форма уроку – комп'ютерні уроки. Під час таких уроків учні, практично увесь час уроку працювали із комп'ютером. У перше десятиліття 21-го століття так звані «комп'ютерні» уроки природньо переросли у новий масштаб – навчальний предмет

«Інформатика», адже комп'ютер став не лише засобом навчання для вчителя й учнів, а й об'єктом вивчення в цілому, та окремих його апаратних та програмних складових. Не можна й оминути мережу Інтернет, чийми можливостями застосування ІКТ в освіті породило нову еру навчання – дистанційного. Так, за допомогою мережі Інтернет, ще на зламі століть зародилося дистанційне навчання, у сенсі Інтернет-навчання. Світова пандемія 2020 року стала цьому процесу своєрідним каталізатором.

Висновки. Дистанційна форма є видозміною класно-урочної системи. В основі такої видозміни – модифікації – лежать два складники: концепція відкритості освіти, та збільшення питомої частоти використання ІКТ в освітньому процесі загалом. Визначальним ядром та дидактичною сутністю дистанційного навчання є віддаленість суб'єктів взаємодії. Таку віддаленість слід розглядати двоаспектно: віддаленість від закладу освіти, та віддаленість між вчителем та учнем. Сучасне дистанційне навчання здійснюється у відкритому комп'ютерно орієнтованому навчальному середовищі.

Список використаних джерел:

1. А. Хуторской. Современная дидактика. Учебное пособие. 2-е издание, переработанное / А.В. Хуторской. — М.: Высшая школа, 2007. — 639 с.
2. Жук Ю.О., Соколюк О.М. Характерні ознаки структури комп'ютерно орієнтованого навчального середовища // Інформаційні технології і засоби навчання: Зб. наук. праць / За ред. В. Ю. Бикова, Ю. О. Жука / Інститут засобів навчання АПН України. – К.: Атіка, 2005. – С. 100-108.
3. Овчарук О. В. Концептуальні підходи до застосування технологій відкритої освіти ти дистанційного навчання у зарубіжних країнах і їх роль у процесах модернізації освіти // Інформаційні технології і засоби навчання: Зб. наук. праць / За ред. В. Ю. Бикова, Ю. О. Жука / Інститут засобів навчання АПН України. – К.: Атіка, 2005. – С. 222-231.
4. Підласий І. П. Учитель і комп'ютер. – К.: Т-во «Знання» УРСР, 1988. – 48 с. (Серія 7 «Педагогічна»; №14).
5. Форми навчання в школі: Кн. для вчителя / Ю. І. Мальований, В. Є. Римаренко, Л. П. Вороніна та ін.; За ред. Ю. І. Мальованого. – К.: Освіта, 1992. – 162 с.